

[P. Mortensen.]

godt kan være invalideforsikret uden at have dansk Indfødsret. Men jeg vil gerne heroverfor nævne, at for det første er Folk jo ikke særlig interesserede i at være invalideforsikrede, naar de alligevel ikke kan opnaa Invaliderente, men dernæst er det, saa vidt mig bekendt, almindelig Praksis — jeg kender det i alt Fald for nogle Sygekassers Vedkommende —, at Sygekasserne ikke invalideforsikrer Medborgere, der ikke har dansk Indfødsret.

Jeg vilde altsaa have fortrukket en saadan Formulering af § 2, at alle de sygekasseforsikrede, maaske mellem 18 og 60 Aar, kunde være omfattet af denne Lovs Bestemmelser. Men da man i Landstinget og i Landstingsudvalget ikke har ment at kunne naa frem til en saadan Formulering af § 2, vil jeg i alt Fald meget gerne kraftigt understrege den Forventning, som Landstingsudvalgets Betænkning giver Udtryk for, nemlig den, at der i foreliggende særlige Tilfælde maa kunne træffes en Ordning, hvorved saadanne Medborgere kan faa en Understøttelse ved særlig Bevilling.

Jeg er dernæst enig med den højtærede Handelsminister og sikkert med alle det høje Tings Medlemmer i, at det vilde være ønskeligt, om denne Lov maatte komme til at virke saa lidt som muligt og faa saa ringe Betydning som muligt, og med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Vedtagelse.

Søren P. Larsen: Mit Parti billiger de Formaal, man tilstræber gennem Lovforslaget om Krigsulykkesforsikring. Der kan være Tvivlsspørgsmaal og Enkeltheder, som det kan være lidt vanskeligt at overse, men vi haaber, at Ministeren i sin Administration — saaledes som Landstingsudvalgets Betænkning giver Udtryk for — vil være lydhør over for de Grænsetilfælde, der kan tænkes at opstaa.

Forslaget har været indgaaende behandlet i Landstingsudvalget, og vi kan derfor anbefale det til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Skjerbæk: Ogsaa jeg kan paa Det konservative Folkepartis Vegne give Tilslutning til, at det foreliggende Forslag ophøjes til Lov i den foreliggende Skikkelse. Det forekommer mig at være Udtryk for en rigtig Tendens, at man prøver paa at fordele paa saa mange Skuldre som muligt de Byrder, som Krigen og de Følgetilstande, den fremkaldér, kan medføre for den enkelte Statsborger. Det forekommer mig ogsaa at

være en rigtig Bestemmelse, der indeholdes i Forslagets § 14, at det er Ministeren, som afgør, hvornaar den Tilstand, der er nærmere beskrevet i § 3, kan betegnes som ophørt, saaledes at der ikke længere er Mulighed for at benytte Lovens Regler. Det er ligeledes tiltalende, at man ikke laver noget nyt Forvaltningsapparat, men at man bygger paa Forvaltningsorganer, som allerede forefindes, og som er fortrolige med Sager af lignende Karakter som dem, der her er Tale om. Jeg slutter mig til den sidste ærede Talers Ønske om, at man i visse Tilfælde vil benytte Bevillingsvejen, hvis det synes for besværligt at faa hele det forudsatte Apparat sat i Kraft, og at man ogsaa i Tvivltilfælde viser Velvilje over for den enkelte, som er ramt af Krigens Ulykker, saa at Loven kan virke efter den Aand, der bærer den.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Kristian Nygaard: I Rækken af Krigsulykkesforsikringslove er vi ved nærværende Lovforslag naaet frem til en Ordning, der vil sikre alle invalideforsikrede inden for Forslagets Ramme Erstatning for Krigsulykker efter Reglerne i Ulykkesforsikringsloven, med visse Indskrænkninger, bl. a. den, at de, der har Krav paa Erstatning i Henhold til andre Love, er udelukket her.

Forslaget minder i sin Opbygning om de tidligere vedtagne Krigsforsikringslove, og det har ogsaa det til fælles med disse, at man ikke paa Forhaand ved noget som helst om, hvorvidt der bliver Brug for Loven.

Man kan sikkert betegne Forslaget som en nødvendig Udvidelse af den bestaaende Ulykkesforsikringslovgivning. Derfor er det ogsaa naturligt, at der ikke oprettes nye administrative Organer i Forbindelse med denne Lovgivning, og vi er meget tilfredse med, at Administrationen sker gennem Sygekassevæsenet.

Der staar jo nok i § 19, at Loven træder i Kraft straks, men jeg forstaar det dog paa den Maade, at det i Almindelighed vil være saaledes, at eventuelle Erstatninger først udbetales efter Krigens Ophør, og Forsikringsbidragene skal i intet Tilfælde betales paa et tidligere Tidspunkt.

Med Hensyn til Forsikringsbidragets Størrelse kan det, efter Forslagets Indhold, komme til at beløbe sig til 5 Gange 12 Kr. for hver Person. Det er ikke noget helt ringe Beløb, især naar man erindrer, at det ofte vil være saaledes, at naar man skal betale Forsikringsbidrag til denne Forsikring, er der adskillige andre Krigsforsik-